

Aneb.... "pomsta" byla sladká!!! ☐ .

Jak jsem psala, je to výročí veliký, velmi veliký. A proč by měla být obdarovávaná dycinky jen ženská, ne? Když to ten chlap s ní tak dlouho vydržel..... ešivá von by si taky nezasloužil dáreček nějaký, což?

No jasně, že zasloužil, takže jsem i já nezávisle na Brtníkoplánech kupla pikle. Mozek šrotoval na plný obrátky a vyšrotoval báječný nápad. Měl před časem nádhernej kávovník, tak nádhernej, že mu i plodil. A já ho nechtíc ubezdušila, protože jsem v zimě nechala větrat moc dlouho a on to chudinka nerozdejchal. Aspoň , že Brtník tu ztrátu tehdá rozdejchal a neubezdušil on mě.

Tak a tím pádem je to jasný, Brtník bude první chlap, kterej k výročí svatby dostane pugét!! A dala jsem se do realizace. Zavolala jsem do našeho oblíbenýho zahradnictví a vysvětlila svoje přání. Potěšilo mě, že ano kávovníky mají a moc pěkný, ale jsou jako vejškově pro mě nedostatečný. Potřebuju větší. A tak paní vedoucí šla a zavolala do ciziny komusi a ten přislíbil, že mi dodají větší variantu. Leč teda ale nejde to obratem, že jo musí se to zrealizovat, takže to bude k dispozici až po naší dovolený. Hmmmmmmmm , aaach jo. No to neva, objednejte to, já to nějak vykoumám, jak to zaonačit.

A zaonačila jsem to následovně. Objednala jsem k tomu velkému ještě jeden malej a vyrobila k němu ceduličku, kde se germánsky psalo, že je to starší bratříček velkýho bráchy, kterej přijede po dovolený ☐ . Ať si trochu panáček namáhá hlavinku, cože tím chtěla básnička říci, až si ten dárek rozbalí.

A aby si ho mohl rozbalit, bylo nutno ho k němu doručit a taky dojet do toho zahradnictví všechno zaplatit. Noo, jo, ale zahradnictví trochu z ruky, s autem to půjde líp. Takže jsem milýmu nic netušícímu budoucímu obdarovanému sdělila, že jsem v práci slíbila zařídit pugét pro kolegyni a že tam potřebuju hodit. Hodil mě tam, netuše, že si tím pádem zařizuje svůj vlastní dárek ☐ . Já ho odložila do venkovní zahrady, ať si tam bádá, že to jdu zařídit. Slečna prodavačka byla o všem zpravena, já jí dala ceduličku ze vzkazem, kterou má přibalit, vyplnila jsem si dárkovéj poukaz, kde byla cena toho velkýho kávovníku, obhlídla toho malýho prdolu, kterej je teda opravdu moc pěkný, vybrala dárkový balení, zaplatila to šécko dohromady i s dopravou k Brtníkovi do práce a šla se - spokojená, jak jsem to na něj

uvařila - kochat květenou za ním do zahrady. A mnula jsem si pacičky, jak bude tentokrát překvapenej on.

Že to bude fifty - fifty, jsme v tu chvíli netušili ani jeden ☐ ☐ .

Pan řidič ze zahradnictví doručil dárek teď ráno, jak bylo dohodnuto a mně před chvíli volal nadšenej Brtník, kterej už si to rozbalil. Pooovedlo se mi tooo, pooovedlo. A stejně jako moje kolegyně na spisovně, tak i slečna na recepci u Brtníka v práci držela basu, neřekla dopředu ničehož a zcela suše mu zavolala, ať si nakluše na recepci pro balíček. A Brtník, kterej si nic nepamatuje poslušně šel, páč si myslel, že si něco objednal ☐ ☐ .

No, takže to vyšlo. Fifty-fifty a nefmějte fe! ☐ ☐